

کنفرانس پانزدهم سازمان فداییان (اقلیت) برگزار شد

کنفرانس پانزدهم سازمان فداییان (اقلیت) در نیمه اول مهر ماه ۱۳۹۴ به مدت سه روز برگزار شد. کنفرانس که عالی‌ترین ارگان سازمانی‌ست هر دو سال یک بار برگزار می‌شود.

سه ماه پیش از این کنفرانس، به روال پیشین، رهبری سازمان، اسناد لازم را در اختیار رفقای تشکیلات قرار داده بود. این اسناد شامل گزارش عملکرد تشکیلاتی و نیز گزارش سیاسی در مورد اوضاع سیاسی جهان و ایران در فاصله‌ی برگزاری کنفرانس چهاردهم تا پانزدهم و نیز تاکتیک‌های آتی سازمان بود. این اسناد، همواره، سه ماه پیش از برگزاری کنفرانس در اختیار رفقای عضو و کاندیدای عضویت گذاشته می‌شوند تا ضمن بحث و بررسی این اسناد، رفقا فرصت کافی برای ارائه قطعنامه‌های پیشنهادی خود داشته باشند.

در اولین روز کنفرانس، در سالنی که توسط رفقا به زیبایی تزئین شده بود و در ساعت مقرر، رفقای حاضر گرد آمدند. یکی از رفقای کمیته اجرایی، به یاد رفقای جان‌فشان سازمان و تمامی جان‌فشانان راه آزادی و سوسیالیسم، یک دقیقه سکوت اعلام کرد و به این ترتیب، اجلاس کار رسمی خود را آغاز کرد.

پس از آن، یک هیئت رئیسه سه نفره انتخاب شد تا پیشبرد مباحث کنفرانس را بر عهده گیرد. هیئت رئیسه، ابتدا، آیین‌نامه پیشنهادی کمیته اجرایی را به بحث گذاشت و پس از تصویب آن از سوی حاضرین با ۹۵ درصد آراء، به تعیین دستور جلسه و زمان‌بندی روال کار اجلاس پرداخت.

در این کنفرانس به جز گزارش سیاسی و تشکیلاتی کمیته اجرایی، و پیام‌های رسیده، پیشنهادی نیز از سوی کمیته اجرایی پیشین جهت بهبود عملکرد تشکیلاتی سازمان در دو سال آینده ارائه شد که بحث و تصمیم‌گیری درباره آن نیز به مباحث کنفرانس افزوده شد. پیش از آغاز مباحث اصلی کنفرانس، رئوس این پیشنهاد از سوی یکی از رفقای کمیته اجرایی پیشین مطرح شد، تا رفقا قبل از بحث و تصمیم‌گیری در مورد طرح پیشنهادی، فرصت کافی برای بررسی آن داشته باشند.

اولین دستور جلسه، خواندن پیام‌های رفقای عضو و هوادار سازمان از ایران بود که با استقبال شرکت‌کنندگان مواجه شد.

دستور کار بعدی اجلاس، بررسی گزارش سیاسی اوضاع جهان و ایران بود. از آنجایی که در جلسات و بولتن‌های درونی پیش از آغاز کنفرانس، رفقا نکات اصلاحی و پیشنهادی خود را ارائه داده بود، یکی از رفقای کمیته اجرایی با توضیحاتی کوتاه پیرامون گزارش و نیز ارائه جمع‌بندی مباحث پیشین، این بخش از دستور کار اجلاس را آغاز کرد. سپس نوبت به رفقای شرکت‌کننده رسید تا بار دیگر نظرات خود را طرح کنند. در بخشی از این گزارش، که گذشته از نقش سرکوب در ممانعت از تشکیل‌یابی و گسترش مبارزات، به نفوذ مخرب اصلاح‌طلبان در میان برخی گروه‌های و افشار اجتماعی اشاره می‌کرد و تفکر اصلاح‌طلبی را یکی از موانع عمده ارتقای سطح مبارزات توده‌ای و در نهایت وقوع انقلاب اعلام می‌کرد، در کنفرانس نیز همچون ماه‌های پیشین به بحث‌های جدی دامن زد. برخی از رفقا بر این گمان بودند که تأکید بر مبارزه با جناحی از هیئت حاکمه، می‌تواند نقش دیگر جناح‌های حکومتی را در تحلیل‌های ما به حاشیه رانده و به برداشت‌های غلط منجر گردد. اما رفقای موافق همانگونه که در گزارش آمده است، تأکید داشتند، تمرکز همه‌جانبه بر افشاء و انفراد جریان اصلاح‌طلبی، برای تسهیل روند سرنگونی جمهوری اسلامی و تمام جناح‌های آن است. در پایان، پس از ۲ دور بحث، کلیت گزارش با توجه به نکات اصلاحی و پیشنهادی که از جانب رفقا، از جمله رفقای داخل، مطرح شده بود، به رأی گذاشته شد و شرکت‌کنندگان با ۹۰ درصد رأی موافق، ۵ درصد رأی مخالف و ۵ درصد رأی ممتنع آن را به تصویب رساندند.

دستور کار بعدی کنفرانس، بررسی عملکرد تشکیلاتی در فاصله دو ساله کنفرانس چهاردهم تا پانزدهم، بعدازظهر روز دوم، آغاز گردید. رفقا در رابطه با عملکرد دوره گذشته، انتقادات و سؤالاتی را مطرح کردند که رفقای کمیته اجرایی پیشین به آنان پاسخ دادند. در بحث‌ها، برخی از رفقا، این گزارش و گزارش‌های

پیشین کمیته اجرایی به تشکیلات را ناکافی می‌دانستند. برخی، علاوه بر تأکید بر تلاش‌های مثبت، بر ضعف‌ها، کمبودها و نارسایی‌های فعالیت دوره گذشته انگشت گذاشتند. سرانجام، با پایان ۲ دور بحث، کلیت گزارش تشکیلاتی به رأی گذاشته شد که با ۶۴ درصد رأی موافق، ۱۸ درصد مخالف و ۱۸ درصد ممتنع، به تصویب شرکت‌کنندگان رسید.

ادامه حضور یا عدم حضور تشکیلات خارج کشور سازمان در نشست مشترک نیروهای چپ و کمونیست، از جمله مواردی بود که جداگانه به بحث گذاشته شد. رفقا در بحث‌های خود به جنبه‌های مثبت و منفی آن اشاره کردند. جنبه‌ی مثبت گردهمایی نیروهای چپ و کمونیست در قالب نشست نیروها، و نیز جنبه منفی آن از جمله، عدم پیشرفت چشمگیر و تأثیر جدی بر ارتقای سطح مبارزات خارج از کشور از جمله نکات مورد اشاره در بحث‌ها بود. جمع‌بندی این بحث چنین بود که تشکیلات خارج به حضور در این نشست ادامه دهد، بر تلاش‌های خود برای ارتقای سطح همکاری بین نیروهای چپ و کمونیست در این نشست و همچنین در اشکال متنوع دیگر بیفزاید.

در بخش بعدی، رفقای کمیته اجرایی پیشین نیز که کمبودها و نارسایی‌های فعالیت‌های دوره گذشته و نیز وظایف سیاسی پیش‌روی سازمان، اذعان داشتند، پیشنهادی مبنی بر تغییراتی در شکل سازماندهی به کنفرانس ارائه کرده بودند تا سازمان بتواند در دوره بعدی فعالیت‌ها را مؤثرتر گام بردارد. این پیشنهاد به بحث گذاشته شد. حاضرین درباره جنبه‌های مثبت و منفی و شکل اجرایی آن، نظرات خود را ارائه دادند. پس از پایان تبادل نظر، قرار شد پیشبرد این پیشنهاد به کمیته اجرایی بعدی واگذار شود تا با بررسی امکانات عملی تحقق آن، پیشنهاد را به اجرا درآورد.

از نکات مثبت این کنفرانس آن بود که با وجود بحث‌های سیاسی و تشکیلاتی گاهی شدید و اختلافات و برخوردهای نظری پرشور، تمام مباحث در فضایی رفیقانه پیش رفتند. جلسات فشرده بودند. از ساعت ۹ صبح آغاز و تا ۱۰ شب ادامه می‌یافتند. در اوقات استراحت نیز این بحث‌ها ادامه داشتند که به روشن‌تر شدن نکات مبهم یاری می‌رساند.

در روز سوم، پیشنهادات در رابطه با پیام‌های کنفرانس مطرح شدند. در این رابطه پیشنهادات مختلفی داده شد. پس از تبادل نظر، پیام به کارگران، پیام به خانواده‌های جان‌باختگان سازمان و زندانیان سیاسی و پیام به رفقای هوادار و فعالان سازمان در داخل کشور به تصویب رسید و انتشار آن‌ها بر عهده کمیته اجرایی بعدی گذاشته شد.

آخرین وظیفه کنفرانس، انتخاب رهبری سازمان بود تا در دو سال آتی، پیشبرد وظایف سیاسی و تشکیلاتی تعیین شده از سوی کنفرانس را بر عهده گیرد که این نیز در فضایی رفیقانه به انجام رسید.

با خواندن سرود انترناسیونال، رفقای شرکت‌کننده در کنفرانس پانزدهم سازمان، بار دیگر با مشت‌های گره کرده، بر عزم راسخ خود برای پیشبرد اهداف سوسیالیستی سازمان و مبارزه پیگیر برای سرنگونی جمهوری اسلامی و برقراری حکومت شورایی کارگران و زحمتکشانشان، پای فشردند.